

**EL PROPER 23J
PLANTEM CARA**

PROGRAMA ELECTORAL

**ELECCIONS AL CONGRÈS ESPANYOL
23 DE JULIOL DE 2023**

VOTA UNITAT POPULAR

EL PROPER 23J, PLANTEM CARA

MOMENT ACTUAL (+ BALANÇ DELS DARRERS 4 ANYS)

Han passat 4 anys i han estat 4 anys de retrocessos. 4 anys a pitjor. I malgrat que van sortir els presos, i algunes exiliades han pogut tornar, ni la repressió s'ha aturat, ni Carles Puigdemont, ni Marta Rovira, ni Lluís Puig ni Pablo Hassel han pogut tornar a casa encara. Mentrestant, l'espionatge continua —reconegut pel mateix govern de l'Estat—, l'independentisme català és considerat un moviment terrorista i moltes podrien entrar a la presó en un futur no gaire llunyà.

I tot això, amb un govern teòricament progressista. Suposadament “el més progressista de la història”. I malgrat que hem vist algun avenç en les “qüestions toves” de l'Estat, en aquelles matèries “dures”, com fronteres, economia i interior, han sigut polítiques pròpies d'un govern de dretes, indiferenciable del PP.

Cal un canvi d'arrel. Empantanegats en la lògica de l'alternança entre PSOE i PP no anem enlloc. Els quatre anys del “*Gobierno más progresista de la historia*” han estat quatre anys perduts.

- **Ens neguen el dret a l'autodeterminació:** impedeixen la relació normal entre els Països Catalans, segueixen impulsant processos de centralització de l'Estat en qualsevol àmbit i amb qualsevol excusa, continua la repressió, i al Congrés es manté vigent la prohibició de parlar en català als plens. Els governs autonòmics i municipals de bona part del país seran, a partir d'ara, agents actius de l'espanyolització i la negació de tot tipus de drets al conjunt del país.
- **Blindatge de la Corona i del CNI:** durant aquesta legislatura, s'han fet públics nous casos de corrupció lligats a la Corona espanyola, que arriben fins a la responsabilitat de l'actual Rei d'Espanya, Felip VI. Alhora, ha sortit a la llum una trama d'espionatge massiu contra l'independentisme català que el Govern espanyol ha justificat perquè —diuen— hi ha perill d'amenaça terrorista. En resum, la Corona i el CNI són intocables per PSOE, PP i VOX, i a Sumar això no sembla importar-li gens ni mica.
- **Tot plegat apunta a una corrupció sistèmica estesa en tots els aparells d'Estat,** amb altes institucions protegides i blindades per la Constitució espanyola de 1978 i per tots els aparells de l'Estat: la judicatura, l'exèrcit, els serveis secrets, la policia, el Govern i les Corts espanyoles, així com per la gran coalició política que malda per mantenir intactes els privilegis d'aquestes institucions i de l'IBEX 35: PSOE-PP-VOX.
- **El “Govern més progressista de la història” no ha pogut derogar la llei mordassa ni la reforma laboral** imposades pels governs de Mariano Rajoy, i ha introduït canvis en alguns aspectes que mantenien o empitjoraven aspectes nuclears lesius d'aquelles lleis. Les petites millores de la llei d'habitatge no amaguen que és un instrument incapaç ni tan sols de frenar l'especulació i la gentrificació allà on la pressió és més forta. I malgrat que es va abolir el delictes de sedició, l'agreujament dels desordres públics implica una greu amenaça per a qualsevol moviment que pretengui canvis d'arrel.
- **En el terreny internacional “el Govern més progressista de la història” ha tingut una política de submissió vergonyosa als interessos de l'OTAN i dels EUA.** Com a conseqüència d'aquesta submissió, cal subratllar l'aprovació dels pressupostos amb més despesa

militar de la història, amb els vots favorables d'ERC i d'EH Bildu(!!!). I també una massacre de migrants a Melilla per part de la policia marroquina, però amb l'aquiescència de la policia espanyola, i el silenci més eixordador del Govern espanyol, amb els ministres d'Unidas Podemos en primer lloc. Lligat a això últim, l'enèsima traïció de l'Estat espanyol contra el poble saharauí, i en benefici de l'aliança entre els EUA, Israel i el Marroc.

L'aposta d'alguns sectors de l'independentisme català i basc, així com del sobiranisme valencià i illenc, per un govern suposadament més favorable als drets nacionals i socials de Catalunya, el País Valencià, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, i de distensió del conflicte democràtic obert entre el poble català i l'Estat espanyol, només han jugat en contra del moviment independentista i del poble català.

Cal canviar la dinàmica: cap govern que actuï en contra els drets del poble català pot governar amb el suport de cap partit independentista i/o d'esquerres.

Tot plegat ens situa en la necessitat d'anar més enllà de la disjuntiva permanent que ens presenta l'Estat espanyol: escollir entre govern del PP o govern del PSOE, una disjuntiva que fa que les coses siguin cada vegada pitjors:

- Aquesta vegada la disjuntiva serà entre PP-VOX: amb tots els riscos lliberticides contra catalans, contra treballadors, contra les dones, contra migrants, o les dissidències sexuals i de gènere.
- o el PSOE: el màxim defensor del règim, de la Corona, i de tots els aparells de l'Estat. Disposat a qualsevol cosa per defensar els seus interessos, i que cada vegada està més plegat als interessos de les elits i dels poderosos.

Davant d'això, la nostra és una proposta de màxims: **o autodeterminació i donar pas al govern del poble, o que no comptin amb nosaltres.**

QUÈ NECESSITA EL MOMENT ACTUAL?

Reconstruir, multiplicar i estendre el moviment de l'1 d'Octubre arreu dels Països Catalans

El 2019, en un moment de màxima mobilització popular, de màxima contestació social contra l'Estat, contra la repressió i per la independència i el govern del poble, vam dir que o tot o res, que érem un poble ingovernable i que combatriem el règim i estendríem la rebel·lia.

Els quatre anys de “govern progressista”, amb el suport extern més regular que puntual d'ERC, però sense mesures reals favorables per al conjunt del poble treballador català han comportat, per contra, una gran desmobilització i han significat el triomf —malgrat tot, momentani— del cinisme, el desencís i la decepció, fet que obert les portes de bat a bat a l'extensió dels discursos de l'extrema dreta.

Davant d'això, i lluny dels dilemes que pretenen imposar els mitjans, la nostra principal prioritat és la de **reconstruir, multiplicar i estendre el moviment de l'1 d'Octubre**.

- **Reconstruir** un moviment que ha de superar les limitacions de l'acció del 2017: ser millor, ser menys ingenu i no estar subordinat ni a les institucions ni a cap govern ni a cap partit; però ha de partir de la base que, com el 2017-2019, hem de comptar amb totes les forces disponibles (poble organitzat, institucions i partits-sindicats i moviments) per posar-les al servei de la mobilització popular continuada i dotar-se d'una estratègia de desobediència civil i d'insurrecció popular a tot el territori, per construir, des de zero, una nova república catalana del poble.
- **Multiplicar** el moviment, perquè ha de ser molt més massiu encara i encara més determinat: ha d'incorporar molts més treballadors i treballadores, molta més gent de les classes populars, i molt més organitzada. En aquest cas els moviments populars, els sindicats i l'associacionisme de base han de tenir un paper molt més important que no el van tenir aleshores. Un moviment que no s'aturi amb petites victòries (una mobilització exitosa, un referèndum guanyat, una vaga general feta), sinó que tingui clar que el poder constituït cal confrontar-lo i disputar-lo de forma permanent, per tal d'acabar-lo substituint per unes institucions completament noves al servei del poble. És de la mobilització, l'organització i la lluita —és després de nous 1 d'Octubre massius i victoriosos!— que sorgiran noves institucions del poble que podran ser reconegudes internacionalment després de processos de negociació —però no al revés!
- **Estendre el moviment**, perquè no n'hi ha prou amb una Catalunya alçada: cal que almenys el País Valencià i les Illes Balears i Pitiüses s'uneixin a la lluita —perquè tenim la mateixa lluita. Unes institucions autonòmiques buides de poder real, subordinades en realitat als poders centrals, que no estan disposats a tolerar l'exercici de cap mena d'autogovern (governi qui governi!), no permetran ni la més mínima normalitat respecte a la llengua, la cultura i els símbols propis de cadascun d'aquests territoris —mateixos problemes, mateixa història, mateixa llengua i identitat— amb diferents noms i diferents vivències històriques: ens calen horitzons compartits, perquè per separat no ens en podem sortir. Juntes potser sí!

I a Madrid, què hi anem a fer?

La legislatura 2019-2023 ha demostrat que les escletxes que poden afavorir una política de bloqueig governamental a l'Estat espanyol depenen de la força i la voluntat política de les forces independentistes, sobiranistes i d'esquerres. El 2019 el gruix parlamentari d'aquestes forces, capitanejades per ERC, va decidir condicionar la investidura a una taula de diàleg que no ha donat fruits.

La CUP ens hem quedat soles durant la legislatura defensant els drets del poble català des de posicions independentistes i d'esquerres. Però això ha estat insuficient per fer valer els drets del poble català.

No deixarem de fer el que hem defensat fins ara i seguirem defensant sempre: cal combatre el règim —governi qui governi— i estendre la rebel·lia a tota Catalunya i al conjunt dels Països Catalans; però també a la resta de l'Estat, perquè necessitem les més grans aliances per aconseguir l'objectiu de trencar el Regne d'Espanya i donar pas a la constitució d'una República dels Països Catalans.

Aquestes aliances no es poden construir a qualsevol preu, i menys per facilitar un govern que ens segueix espia i segueix amenaçant o empresonant. A la CUP no volem ni podem corresponsabilitzar-nos en la governabilitat d'un Estat que no només ens nega drets fonamentals, sinó que ens persegueix, ens espia i ens criminalitza de forma sistemàtica.

Si malgrat tot, el PSOE i altres forces aconseguixen formar un govern, aquest seria un govern encara més collat pels aparells de l'Estat i subordinat als interessos de la monarquia i l'IBEX35. Un govern encara més dòcil, per tant, als vents conservadors que bufen a Europa i a tot el món.

Per altra banda, un nou govern del PP —ja sigui amb la participació directa de VOX o no— suposaria aprofundir en aquestes línies des d'una perspectiva molt més desacomplexadament espanyolista i conservadora; uns perills que no podem subestimar en cap cas. Significarà molt més patiment per a molta més gent, i unes conseqüències quantitativament i qualitativament més greus a tots els àmbits:

- Espanyolització: ofensiva contra la llengua, contra els símbols, contra les institucions i contra la cultura.
- Polítiques lliberticides: legislació encara més repressiva, enduriment del codi penal, espionatge i impuls de processos judicials contra l'independentisme, censura a la llibertat d'expressió i a la cultura.
- Polítiques ultraliberals: més desregulació de drets laborals i socials al servei del capital, catifa vermella a l'especulació i l'explotació de persones i recursos naturals en interès del poder econòmic, fiscalitat al servei dels rics i operacions de rescat de la banca i la gran empresa amb el consegüent buidatge de les arques públiques.
- Polítiques ambientals negacionistes: aprofundiment en el negacionisme climàtic i la manca de protecció dels ecosistemes vius, major expoli dels recursos naturals i major contaminació.
- Polítiques racistes: agudització de les polítiques racistes en àmbits com l'empadronament o la sanitat, agreujament de les expulsions i deportacions, inacció davant les morts massives a les fronteres o a la Mediterrània.
- Polítiques masclistes i LGTBIfòbiques: es preveuen noves ofensives contra l'avortament, a favor de la gestació subrogada i contra els drets de les persones LGTBI+.

- Polítiques militaristes: intervenció en guerres imperialistes, venda d'armament, augment del pressupost destinat a les forces armades.
- Polítiques demofòbiques: agreujament de la pèrdua de cultura democràtica, criminalització del sufragi i altres mecanismes participatius de la ciutadania, menys obstacles per a l'opacitat i la pràctica de la corrupció.

En aquests contextos, la CUP serem una oposició clara i ferma — independentista i d'esquerres— a aquests governs i a aquest règim. I estem disposades a fer-ho encara que sigui pràcticament en solitari, com durant aquesta legislatura. Defensarem, però, ampliar un bloc ampli de ruptura de l'estat monàrquic i d'obertura d'un procés constituent per als pobles de l'Estat, i concretament dels Països Catalans.

LES LÍNIES D'INTERVENCIÓ

La CUP - PR volem ser un motor —un més— a favor de l'exercici del dret a l'autodeterminació i de la defensa de la desobediència civil i institucional com a pràctica legítima en situacions d'injustícia i d'impossibilitat de resoldre políticament conflictes centrals per als drets i les llibertats. La CUP - PR renovem i actualitzem els compromisos adquirits el 2019:

1. Per la independència, l'autodeterminació i el final de la repressió

Per la plena independència dels pobles, per l'internacionalisme. Mantenim el compromís per la defensa dels drets civils i polítics tant en relació amb la dissidència política com amb les persones migrades que no gaudeixen de drets polítics, i per l'exercici de l'autodeterminació dels Països Catalans i de tots els pobles i la plena sobirania popular.

- **Som Països Catalans:** continuem defensant la plena articulació dels Països Catalans, la seva plena sobirania i la seva plena independència, en un projecte democràtic i republicà de lliure adhesió. Per aquest motiu, els diputats i les diputades que puguin sortir escollides per part de la CUP - PR no es limitaran a representar la seva circumscripció, sinó que treballaran pel conjunt dels Països Catalans.
- **Abolició de la monarquia,** com a pas previ i imprescindible a l'articulació d'unes relacions entre els pobles de l'Estat basades en la solidaritat i la igualtat, la independència dels pobles i la seva plena sobirania política i econòmica. Seguirem combatent el règim del 78, lluitant per trencar l'hegemonia de PSOE-PP-VOX en defensa dels privilegis, l'opacitat i la irresponsabilitat de la seva Corona, una monarquia corrupta i caduca, i de tot l'aparell judicial, militar i d'Estat que la protegeix.
- **Plantem cara a l'extrema dreta,** el principal instrument polític que pretén protegir els privilegis de la monarquia i els aparells de l'Estat. I ho farem enfront de totes les seves expressions: al carrer i a les institucions, però també en l'àmbit de la memòria, tot lluitant per la recuperació i la reparació, com en el present, enfrontant-nos al feixisme i a totes les seves expressions.
- **En defensa de totes les persones represaliades** per l'Estat en la seva lluita pels drets nacionals, socials, i col·lectius dels pobles i de les treballadores; pel lliure retorn a casa d'exiliats i empresonats polítics. Ara fa dos anys hi va haver indults i bona part dels presos de l'1 d'Octubre van poder sortir al carrer; però la repressió continua, l'espionatge s'ha fet públic i ha estat defensat pel govern del PSOE, i en breu hi haurà nous judicis contra lluitadors independentistes acusats de terrorisme.
- **Pels plens drets civils, polítics i digitals:** combatrem tota la legislació d'excepció que nega drets a persones pel seu origen, començant per la llei d'estrangeria. També combatrem el codi penal, la llei de seguretat nacional ("lleï mordassa") i un sistema penitenciari classista, masclista i racista.
- **Defensem el català:** davant un context d'amenaça per a les llengües sense Estat per la globalització capitalista i l'ofensiva política, mediàtica i judicial dels Estats Espanyol i Francès contra el català, defensarem activament la unitat de la llengua dels Països Catalans i el seu ús en tots els àmbits. Lluitarem des de tots els fronts per l'oficialitat, el reconeixement i l'ús de la llengua catalana arreu i farem front a les imposicions dels tribunals defensant el català a l'escola amb unghes i dents.

Volem erradicar el racisme institucional que, basat en la mentalitat colonial, exerceix de facto una restricció de drets segons el color de la pell, la procedència i/o la situació administrativa. Defensem els drets socials, polítics, laborals i econòmics de la població racialitzada i/o migrada a través de mesures que possibilitin polítiques de reparació de les conseqüències del colonialisme exercit durant segles per l'imperi-Estat espanyol.

Destaquem el paper de l'apoderament digital, com a concreció dels drets i llibertats fonamentals i com un pilar fonamental de mobilització i organització ciutadana, llibertat d'expressió, privacitat, així com la seva importància com a eina antirepressiva. Cal el reconeixement d'internet com un servei bàsic d'accés universal, així com la defensa del programari lliure i les alternatives als sistemes propietaris.

2. Pel socialisme i la planificació democràtica de l'economia

Denunciem l'Estat espanyol i els seus aparells, construïts al voltant de la necessitat de protegir els privilegis de les grans empreses de l'IBEX 35 —Movistar, Repsol, la Caixa, BBVA, Santander—, les grans constructores —Dragados, OHL— i els oligopolis energètics —Endesa, Naturgy, Iberdrola. Aquestes elits econòmiques, juntament amb les elits de l'administració, l'exèrcit, l'Església i els terratinents, utilitzen la unitat d'Espanya, encarnada en la monarquia corrupta continuadora del franquisme, per mantenir les rendes de monopoli sobre els pobles i les treballadores de l'Estat.

- **Recuperem els drets i combatem la dictadura del deute, les privatitzacions i les retallades:** aquesta legislatura no ha servit per avançar cap a la nacionalització i la recuperació de la propietat i gestió pública dels serveis públics i dels sectors estratègics de l'economia i cap a l'abolició total del deute, perquè els bancs retornin els milers de milions d'euros que l'Estat els va regalar. No només no s'ha avançat en aquesta direcció, sinó que moltes de les polítiques assistencialistes o a favor de les classes populars s'han fet en forma de concessions i privilegis pels bancs, tot augmentant el deute i els seus interessos.
- **Combatem frontalment els preceptes constitucionals i legislatius que redueixen i limiten la sobirania popular i els drets socials, econòmics i polítics** dels pobles treballadors, incloent-hi l'article 135 de la Constitució espanyola i les lleis d'estabilitat, amb la primacia del pagament del deute per sobre de les necessitats socials. Quatre anys després de govern progressista de coalició, l'article 135 continua sent una llosa per a totes les administracions públiques i una mina d'or per als bancs i els canvis a la reforma laboral no han impedit que la pèrdua de poder adquisitiu sigui constant per a les classes treballadores del país.
- **Plantem cara a l'IBEX 35 i a les grans multinacionals:** per defensar els drets socials i per defensar la vida, lluitem contra els sectors econòmics interessats a mercantilitzar-ho tot, a treure benefici de tot, incloent allò que haurien de ser drets universals garantits per a tothom: l'habitatge, els serveis públics, la salut, l'educació, la cura de les persones, i altres serveis a les persones. Ens reafirmem contra les privatitzacions i en defensa dels serveis públics. Per un sistema sanitari i educatiu plenament públic i únic, popular, gratuït i en català.
- **Per una Europa i una Mediterrània dels pobles i els treballadores:** lluitem pels drets laborals i socials que garanteixin vides dignes amb pa, sostre i treball per a tothom, aturem l'especulació en els preus de la cistella de la compra, l'habitatge i els subministraments bàsics, deroguem les lleis d'estrangeria que categoritzen persones segons el seu servei al

capital, apostem per una planificació econòmica al servei del bé comú, que permeti una distribució territorial justa, diversificar l'economia, desestacionalitzant-la i tancar els cicles, deixant d'apostar pel negoci del monocultiu turístic a nivell de país. Aquest model només ens condueix a la precarietat, pèrdua de drets i a l'esgotament de recursos. Cal generar una economia forta i descentralitzada des dels sectors productius, reforçant el sector primari i secundari des d'una aposta realista i territorialitzada, que passi també per aprofitar i gestionar els recursos locals del territori, per garantir el treball digne, aconseguir garantir la vida a totes les contrades i aconseguir territoris resilents a l'emergència climàtica. Denunciem la política agrària espanyola i comunitària al servei de l'especulació, cal fer efectiu el dret d'accés i mobilització de terres per a una producció agrícola i ramadera a petita escala i una política de distribució cap a la sobirania alimentària.

— **Per una cultura de la Pau, No a l'OTAN, la Unió Europea i l'FMI:** el present i el futur immediats estan marcats per l'esclat de la invasió russa d'Ucraïna i el posicionament servil a l'OTAN per part de l'Estat espanyol, que atia una guerra suïcida en lloc de promoure una solució pacífica i democràtica basada en el dret dels pobles a la pau, a la fraternitat i a governar-se a si mateixos. Només en el context de la submissió espanyola a l'OTAN i als interessos americans, pot entendre's l'actitud institucional espanyola davant la massacre a la frontera de Melilla o davant l'ocupació militar del Sàhara Occidental. Per tot això, defensem la dissolució de totes aquestes estructures internacionals, contràries a la sobirania popular, que imposen les polítiques econòmiques a favor dels interessos de les multinacionals i d'alguns estats i que promouen la guerra arreu del món. Seguirem defensant la plena independència dels pobles, així com la pau, la fraternitat i la solidaritat.

3. Salvem el planeta, esclafem el capitalisme

Ja fa massa anys que la comunitat científica avisa de la pràctica irreversibilitat de la situació ambiental: en resum, la continuïtat de la vida dins el planeta Terra està amenaçada. I l'única solució passa per eliminar el sistema que ens porta a aquesta mort agònica cada cop més accelerada: el capitalisme. Per això defensem els drets ambientals, incloent-hi els drets de les classes populars a viure en un medi sa, divers i equilibrat, com un dels pilars fonamentals en la lluita contra aquest sistema.

— **Fem front a l'emergència climàtica i ecològica.** Seguirem denunciant el model expansionista de grans infraestructures i d'extractivisme territorial i defensant un procés de transició ecosocialista, enfrontant-nos a governs de qualsevol color com els que en els darrers anys han promogut, tant a Catalunya com a Mallorca o al País Valencià, projectes antiecològics de comú acord entre institucions centrals i autonòmiques. Lluitarem des de tots els fronts per evitar que avanci cap dels projectes antiecològics i antisocials previstos.

— **Lluitem per recuperar el poder i la capacitat de decisió del poble sobre l'alimentació, el territori i l'energia,** i els drets bàsics i universals, com l'aigua. Apostem per una transició energètica que fugi dels interessos del capitalisme verd. Hem de virar cap a un model descarbonitzat, sense centrals nuclears, descentralitzat i d'autoproducció local d'energia renovable que permeti complir l'objectiu d'emissions de gasos d'efecte hivernacle zero l'any 2050. Lluitem per l'equilibri territorial que garanteixi drets i oportunitats en totes les comarques, amb accés als serveis i infraestructures bàsiques en totes elles, així com amb interconnexió mitjançant vies segures i transport públic ferroviari.

- **Lluitem per anar a l'arrel dels problemes provocats pel turisme massiu i un creixement econòmic desenfrenat.** Reivindiquem uns ecosistemes equilibrats i sostenibles contra la contaminació de sòls, aigües i aire. Per una recuperació del món rural enfront de la centralitat urbana i l'aturada de la pèrdua de biodiversitat en aquesta nova extinció massiva d'espècies.
- **Apostem per un model econòmic ecològic i socialista** que aposti per la planificació democràtica de l'economia, facilitant la determinació de prioritats i necessitats socials i avantposant el benestar de les classes populars i el respecte i la protecció del medi i els ecosistemes, i, per tant, també dels drets dels animals no humans per sobre del benefici privat.

4. Feminisme per canviar-ho tot

Lluitem de la mà d'un feminisme que fa una esmena a la totalitat a l'Estat espanyol i al seu sistema econòmic i polític. Un estat que, amb la complicitat de l'Església catòlica, perpetua dia a dia la violència masclista i LGTBIfòbica, i que vulnera sistemàticament el dret de les dones a viure una vida digna i el nostre dret a decidir sobre el propi cos. És cert que durant aquesta legislatura s'han viscut alguns debats importants i algun avenç significatiu en el camp dels drets de les dones i les persones LGTBI+. Tot i això, els avenços, pocs i insuficients, estan marcats pels errors comesos i per una onada reaccionària que amenaça a fer retrocedir decennis de lluites i conquestes de drets. Per tot això:

- **Seguim lluitant contra les retallades al sistema públic:** defensem el reconeixement i la gestió pública de les tasques de cura i reproductives. S'han de fer passes efectives per posar la vida al centre; apostem per l'ampliació de la llei de dependència i per internalitzar el SAD a més de repensar-lo des d'una perspectiva comunitària i no mercantilitzada de la cura de la gent gran, la infància o la discapacitat. Cal avançar en la redistribució de la riquesa per mitjà de mesures impositives i major inversió en recursos públics.
- **Prou feminicidis i violència masclista, ens volem vives!** Assenyalem i combatem tot el sistema de violències masclistes i LGTBIfòbiques i el paper dels aparells de l'Estat com a reproductor —especialment en els àmbits de la judicatura i la policia—, sobretot contra les dones migrades. Despleguem polítiques feministes que comportin millors condicions materials de vida per totes les dones trencant dependències i internalitzem els serveis de suport a les supervivents de violències. Donem suport a l'autoorganització feminista com a forma de resposta col·lectiva contra aquestes violències.
- **Treballem totes, treballem menys.** Lluitem contra la feminització de la pobresa, per unes condicions laborals i unes pensions dignes. Per l'abolició de l'esclletxa salarial, així com qualsevol discriminació per raó de gènere o diversitat sexual. Reivindiquem la incorporació de les treballadores de la llar a l'Estatut dels Treballadors.
- **Pel dret al propi cos i contra els privilegis de l'Església catòlica.** Apostem per un avortament lliure, d'accés universal, gratuït, segur i sense límit d'edat. Denunciem sistemàticament el poder polític, mediàtic i econòmic de l'Església catòlica, així com els seus privilegis fiscals i tributaris. Lluitem per una educació i una salut 100% pública i laica.

5. Fem fora la màfia

Seguirem denunciant de forma sistemàtica tot l'entramat d'interessos polítics, econòmics i socials que conformen l'Estat espanyol, des de la monarquia corrupta fins als aparells judicials, passant per les grans empreses —principalment de l'IBEX 35— que mouen les portes giratòries que determinen les grans polítiques econòmiques, socials i d'infraestructures a tot l'Estat espanyol. En aquest sentit, les privatitzacions i externalitzacions formen part nuclear d'aquesta xarxa de privilegis que conformen l'Estat.

- **Per la democràcia directa:** la corrupció no és una excepció del sistema, és el sistema. Cal construir unes estructures de participació que siguin públiques i que permetin el control popular i directe de tots els afers públics, és el millor antídote contra la corrupció sistèmica.
- **Denunciem i assenyallem la monarquia com el cim d'aquesta estructura de poder corrupta,** un poder constitucionalment inviolable que exerceix la funció de representació simbòlica de la unitat i la inviolabilitat de l'Estat, i que, aprofitant-se d'aquesta posició, es reproduceix fent els seus propis negocis privats.
- **Aixequem les catifes, assenyallem i combatem els lobbies i tot l'entramat de poders corruptes que lamina drets socials i agredeix el territori.** Denunciem la SAREB, el banc dolent que facilita l'especulació amb l'habitatge, el projecte Castor de Florentino Pérez i els seus amics, i els privilegis de les energètiques i les seves portes giratòries. És imprescindible protegir les persones que gosen denunciar les màfies.
- **Per una total transparència, l'auditoria del frau fiscal i del cost col·lectiu** que han deixat les privatitzacions de serveis, recursos i infraestructures, així com per un control sever de les concessions de serveis públics encara vigents. Cal promoure el seu control i gestió pública.

